

Кешишлѝкя – Сл., З 1,5, леко наклонено, преди лозя, сега по- голямата част е застроена или залесена. Името се свързва с предание за манастир, чиито 300 калугери са избити от турците при разсипването му. От тур. *keşiş* ‘монах’.

Кешкѝк дерѝ – Б.п., СЗ 5,5, рекичка, ляв приток на *Голямата река*. Вер. от тур. *keşkek* ‘вид ястие от булгур и месо’.

Киклѝк ерѝ – Нов., неуст., от запис, 1982 г.

Килиджилѝк – Черв.

Килѝевото лѝзе – Бл., неуст., от запис 1984 г.

Киллѝка – Б., З 2, пасище с глинеата почва (ГХХ).

Килнѝк – Б., Ю1, на това място придошлата река *Маринка* съборила (*кинала*) къщата на Марийка.

Кираджѝйската корѝя – Шив., И 2, гора, от Пр.И *Кираджията* (‘превозвач на стоки’)

Кѝрдова чешмѝ – Сел., С 0,2, край голяма черешова градина *Кѝрдо* ‘Кюрда’ построил чешма.

Кѝрдовски ормѝн – Ст.р., СИ 5, някогашна голяма гора край изселеното село *Кѝрдовци*.

Кѝрдовци – място на изселеното след Освобождението мюсюлманско село *Кѝрдовци*, сега обработваема земя.

Кирез, Кириз – в местното тълкуване: череша (дърво), от тур. *kirez* ‘дърво череша’; първи компонент на изафетни топонимни конструкции.

Кирезлѝк – Нов., СИ 1,2, място, засадено в миналото с череши. ДИ: *Кирезлѝ тарлѝ*.

Кирезлѝка – 1. ГЧ., З 0,5, преди черешови градини, сетне лозя; 2. Гр., С 1, пасище край борови и черешови дървета; 3. Ж.б. ЮИ 2, склонове; 3. Шив., С 1, преди „черешак”, по-късно овощна градина.

Кирѝз тепѝ – Ор., СЗ 0,8, височина, засята с лозя.

Кирѝч – в местното тълкуване: гасена вар, от тур. *kireç* ‘вар и гасена вар’; първи компонент на изафетни топонимни конструкции.

Кирѝча – Б.п., СЗ 2,8, място на някогашни варници.

Кирѝч алѝн – Сл., СИ 8,4, планинска поляна.

Кирѝч дерѝ – Шив., И 1,5, горист дол, който минава край старите пещи за вар.

Киречѝйница – Сб., СИ 3, ливада, на която гасели вар (ГХХ).

Кирѝч коюсѝ – Бин., ЮИ 1,3, обраб. земя, от тур. *киреч* и *киуи* ‘кладенец, шахта, рудник’. Пещ за изпичане на варовик и превръщането му в негасена вар.

Киречлѝ кѝй – Сб., СИ 2, гора, в която има варовити скали, от които в миналото добивали вар (тур. *киреч*); варовити скали, от които са вземали суровина за негасена вар (ГХХ).

Киридѝна нѝвка – Гав., ЮИ 2, по предание там турците обесили мома *Кирида*.